

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Α.Π.Παν.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

27/11/2016 / ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Στην σημερινή εκδήλωση, με θέμα «ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ», αναθυμόμαστε την Χριστουγεννιάτικη αφήγηση που, με μορφή ευχάριστης συγκινητικής ιστορίας, ακούσαμε από μικρή ηλικία και, από τότε, όχι μόνο την ξανακούμε από διάφορους φορείς, αλλά την αναπαράγαμε για τα παιδιά μας, κυρίως. Η Μαρία, ο Ιωσήφ, ο βοσκός, οι Μάγοι, ο Αστέρας και τέλος η Γέννηση του μικρού Ιησού.

Αυτή η ιστορία – που ήταν η έναρξη μιάς γιγαντιαίας Ιστορίας, η οποία μέσω της Σταύρωσης και της Ανάστασης, δεν έχει ακόμη τελειώσει – εμπλέκει και εμπλέκεται με την ζωή μας και την ζωή ολόκληρης της Ανθρωπότητας.

Ερωτήματα σχετικά με τα θαύματα, που η ιστορία αυτή αναφέρει (Κρίνος, Αστέρας, εμφάνιση των Μάγων), την ψυχολογία των μετεχόντων (Μαρία, Ιωσήφ), τις αλληγορίες και τους συμβολισμούς, έχουν από μόνα τους απαντηθεί ή όχι, με βάση τον εσωτερικό προβληματισμό, που τελικά απαιτεί μια Πίστη. Την Πίστη ότι αυτά συνέβησαν πραγματικά, περίπου όπως οι διηγήσεις τα αναφέρουν και, οδήγησαν στον ερχομό του Λόγου και της Θαυμασίας Διδασκαλίας τού Κυρίου, που άρχισε με ένα θαύμα (την Γέννηση) και τελείωσε με ένα άλλο θαύμα (την Ανάσταση).

Το Ανοιχτό Πνευματικό Πανεπιστήμιο θα δώσει την ευκαιρία σε ομιλητές να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους και τους προβληματισμούς τους, πάνω στο θέμα, που είναι πάντα επίκαιρο. Αλλά πριν αρχίσουμε, νομίζω πως θα ήταν χρήσιμο να θυμηθούμε την ιστορία της Γέννησης του Σωτήρα του Ανθρώπου, αυτή τη φορά, με ελεύθερη απόδοση από μυητικά κείμενα.

.....

Ήταν μια νύχτα παγερή, τέτοια που σπάνια βλέπουν οι ακτές της Παλαιστίνης.

Η Σελήνη, στο δεύτερο τέταρτό της, έκανε τους δρόμους της Ιουδαίας να φέγγουν μ' ένα χλωμό φως.

Ο βορινός άνεμος, ακολουθώντας το ρεύμα του Ιορδάνη, μαστίγωνε την αραιή βλάστηση κοντά στην Βηθλεέμ.

Στο βάθος του ορίζοντα διακρίνεται μια ομάδα από κινούμενες σκιές. Είναι μια γυναίκα, που ακτινοβολεί αλλά και πάσχει. Στηρίζεται πάνω στον συνοδοιπόρο της κι ένα αδυνατισμένο γαϊδουράκι ακολουθεί υπάκουα το ζευγάρι.

Με ισχνή φωνή ο άνδρας λέγει :

- Κουράγιο Μαρία, πλησιάζουμε στο χωριό, να εκεί στο βάθος φαίνονται τα πρώτα φώτα. Μαρία, θέλεις να σε σηκώσω στα χέρια μου; Μη κλαις Μαρία, κάνε κουράγιο!

Η Μεγάλη Γυναίκα απάντησε :

- Αγαπητέ φίλε της ύπαρξης μου, βλέπεις, κάνω κουράγιο. Οι έγνοιες και οι πόνοι εξαφανίζονται μπροστά στην υπέρτατη χαρά μου. Τα δάκρυα μου δεν είναι δάκρυα πόνου και λύπης αλλά γεμάτα τρυφερότητα και ευτυχία, γιατί – πίστεψέ με – αγαπημένε μου φίλε, το όν που τη στιγμή αυτή εργάζεται στους κόλπους μου για την απελευθέρωσή του και την δική μου, δεν είναι όν που έχει τίποτε κοινό με τους θνητούς. Πολλές φορές με μάλωσες για τα λόγια αυτά. Σήμερα δείξε λίγη ανοχή για χάρη της ιερής μητρότητας και άσε με να λέω.

Ο Ιωσήφ χαμήλωσε το βλέμμα του. Αντιφατικές σκέψεις περνούσαν από τον νου του.

- Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, Θεέ των Πατέρων μου, Θεέ του Ισραήλ, που επί τρεις φορές έσωσες τον αγαπημένο σου λαό, γιατί δεν μπορώ να πιστέψω τα λόγια της συντρόφου μου; Γιατί σκέψεις, που δεν είναι καθόλου ωραίες, ξεπετάγονται από το μυαλό μου και συσκοτίζουν την ψυχή μου; Κι όμως, Θεέ των Πατέρων μου, **η Μαρία μιλάει με πίστη και πεποίθηση, ενώ εγώ ζω στην αγωνία και την αβεβαιότητα.!** Θεέ του Ισραήλ, Συ ο τόσο ισχυρός, έμπνευσέ με, δώσε μου σημεία της ισχύος Σου!

Όταν οι σκέψεις του τελείωσαν, ο Ιωσήφ έπεσε σε περισυλλογή, άρχισε να βλέπει εικόνες μέσα του.

Έβλεπε, από τα κατάβραθα της γης, να βγαίνουν φοβερές λεγεώνες από κακοήθη όντα, που γέμιζαν τις εκτάσεις με την πένθιμη οχλοβοή τους. Όλοι είχαν επικεφαλείς τους φοβερούς αρχηγούς της εναντιότητας. Η αγέλη έκανε κύκλο γύρω από το ζευγάρι της Μαρίας και του Ιωσήφ και με φοβερές απειλές στένευαν τον κλοιό.

Στην κρίσιμη στιγμή, τα πέπλα του ουρανού σχίστηκαν στα δύο, ένα εκθαμβωτικό φως εισέβαλε στο διάστημα και ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, που επέβαινε σ' ένα φωτεινό σύννεφο, άρχισε να κατεβαίνει με μια θεία, ουράνια ομορφιά να τον πλαισιώνει. Τον συνόδευσαν Χερουβείμ, κρατώντας Κρίνα και ψάλλοντας μελωδικούς ύμνους.

Οι γήινες δυνάμεις, οι δυνάμεις του Κακού, είδαν το συμβάν και η οχλοβοή τους μετατράπηκε σε ανήσυχη σιγή.

Ακούστηκαν τέσσερις φορές οι σάλπιγγες, που ξέσπασαν στα τέσσερα σημεία του ουρανού κι εμφανίστηκαν τέσσερις άγγελοι, τεσσάρων διαφορετικών χρωμάτων, που καθάρισαν τη γη από όλες τις ρυπαρότητες, Η γη έγινε άσπρη, σαν το σάβανο.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ έφτασε δίπλα στο ζευγάρι και παρέταξε τα Χερουβείμ σε ημικύκλιο προς τη μεσημβρινή πλευρά.

Ξαφνικά, αστραπές χάραξαν το διάστημα και τρεις σάλπιγγες βρόντηξαν. Τρεις άγγελοι, σαν διάττοντες αστέρες, έπεσαν πάνω στη γη και εισέδυσαν στα σωθικά της, για να εξαγνίσουν τους χώρους.

Και εμφανίστηκε θριαμβευτικός ο Αρχάγγελος Ραφαήλ, ιππεύοντας πάνω σε ένα σύννεφο εξαγνιστικής φωτιάς, και προσήλθε όπως, προηγούμενα, ο Αρχάγγελος Γαβριήλ.

Σεραφείμ ίππευσαν πάνω σε Αετούς, ψάλλοντας μελωδικούς ύμνους, που γέμιζαν τις γήινες εκτάσεις. Έρθαν και κατατάχτηκαν σε ημικύκλιο, γύρω από το ζευγάρι, από τη νότια πλευρά.

Ο Ιωσήφ ήταν ακόμη κάτω από την επιρροή των θείων οραμάτων, όταν είδε να εμφανίζεται ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, με μορφή ανδρός, που έλαμπε από ομορφιά.

Ο Αρχάγγελος Ραφαήλ άγγιξε με την ρομφαία του τα μάτια του άπιστου Ιωσήφ. Κι εκείνος, βλέποντας τα σημεία του ουρανού εννόησε τα σχέδια του Θεού, γονάτισε κι άρχισε να φυλάει τα πόδια της γυναίκας του σαν εκδήλωση συγνώμης.

Το ζευγάρι, πλέον, πλησίαζε τη Βηθλεέμ και η Μεγάλη Γυναίκα υποκύπτοντας στους πόνους του τοκετού και, μη μπορώντας να περπατήσει, αφέθηκε στα δυνατά χέρια τού Ιωσήφ και έφθασαν στο χωριό με μεγάλες δυσκολίες.

Τελευταίος λυγμός οδύνης βγήκε από το στήθος της Θείας Μητέρας. Σήκωσε τα μάτια της προς τον ουρανό, σαν να διαμαρτυρόταν για την κακοκαιρία που δεν τους άφηνε να προχωρήσουν.

Αλλά τι συμβαίνει;

Τα νέφη, ξαφνικά, αποχωρούν στον ορίζοντα, ο άνεμος κοπάζει και η βροχή σταματά.

Παμμεγέθης Αστέρας με μακριά «ρωδή» ουρά κάλυπτε τον ουρανό από το ζενίθ μέχρι το πέρας του ορίζοντα. Θα έλεγε κανείς πως αυτή τη στιγμή η ισορροπία επανακτούσε τα δικαιώματά της.

Το γαϊδουράκι άρχισε να βαδίζει ξανά σαν να κινιόταν από ανώτερες δυνάμεις, ενώ η – αναίσθητη σχεδόν – Μαρία είχε ακουμπήσει το κεφάλι της στον ώμο του μνηστήρα της, Ιωσήφ.

Τα πρώτα αυτά σημεία υποταγής των φυσικών δυνάμεων δήλωναν ότι η μεγάλη ώρα έφτανε.

Όμως, ενώ η πρώτη ομάδα έψαχνε ήδη κατάλυμα στο χωριό, μια άλλη ομάδα πλησίαζε στην περιοχή. Η ομάδα αυτή είχε ξεκινήσει από την Κεντρική Ασία, γνωρίζοντας αφ' ενός μεν υπερβατικά, αφ' ετέρου δε από Αστρονομικές παρατηρήσεις, το γεγονός που επρόκειτο να συμβεί. Έφεραν δε μαζί τους δώρα, που συμβολικά αναγνώριζαν το Έργο του Θεανθρώπου.

Εν μέσω μιας οδυνηρής κραυγής γεννήθηκε σαν Άνθρωπος το Ον εκείνο, το οποίο με μεγάλη στωικότητα, επιμονή και υπομονή εδραίωσε μεταξύ μας τους γλυκούς καρπούς της Αγάπης. Η μετριοφροσύνη και η μετριοπάθεια Τον εξύψωσαν στην ανθρωπίνη Διάνοια.

- Έχε θάρρος Μαρία, το παιδί που έτεκες είναι αγόρι και όσα έλεγες, τόσο καιρό, άρχισαν να δείχνουν πως είναι αληθινά.

Αυτά έλεγε γεμάτος χαρά ο Ιωσήφ, κρατώντας στην αγκαλιά του το μωράκι, ενώ η μνηστή του συνερχόταν λίγο – λίγο από τις ωδίνες του τοκετού.

Αλλά, πού πραγματοποιήθηκε το Μέγα αυτό Μυστήριο ;

- Ο Πνευματικός αρχηγός της ανθρωπότητας γεννήθηκε μέσα σε ένα αχυρώνα.

Η συνοδεία των Μεγάλων Μάγων της Ανατολής έφτασε την στιγμή που ο Μέγας Παις ξυπνούσε από τον πρώτο του ύπνο στην φάτνη.

Οι Μάγοι έπεσαν στα γόνατα μπροστά του και τον προσφώνησαν τρεις φορές , προσφέροντάς του χρυσό, σμύρνα και ευώδη θυμιάματα.

- «Εκλεκτή του Θεού νύμφη», άρχισε να ομιλεί ο γηραιότερος αυτών, «ερχόμαστε από την Ανατολή για να ορκιστούμε πίστη, αγάπη και αφοσίωση στον νεογέννητο Αστέρα της Αλήθειας. Στη χαρά αυτή της Βηθλεέμ ήλθαμε για να συμμεθέξουμε και εμείς διότι από τα άμωμα σπλάχνα σου εξήλθε δια της μορφής του νεογέννητου ο Βασιλεύς της Αλήθειας, ο ΜΕΛΛΩΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΣ. Όταν φθάσει το τέκνο σου στην ηλικία, που αρχίζει η πνευματική του μόρφωση, θα έλθουμε και πάλι, σαν ιερή παρακαταθήκη, θα τον παραλάβουμε ώστε οι θείες αρετές Του να αναπτυχθούν ευκολότερα εν μέσω ημών».

Η Θεία Μητέρα συμφώνησε με χαρά και οι Μάγοι της Ανατολής, αφού εκπλήρωσαν τον σκοπό του μακρινού τους ταξιδιού, άρχισαν τον δρόμο της επιστροφής, ψιθυρίζοντας ακούσια :

ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ, ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΕΙΧΕ ΓΕΝΝΗΘΕΙ

Για την αντιγραφή:

Λ. Παπαγεωργίου

6944344450